

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

SKEPPSHOLMEN, STOCKHOLM, — AMATÖRFOTO.

14:DE ÅRG.

DEN 13 JULI 1913.

N° 41

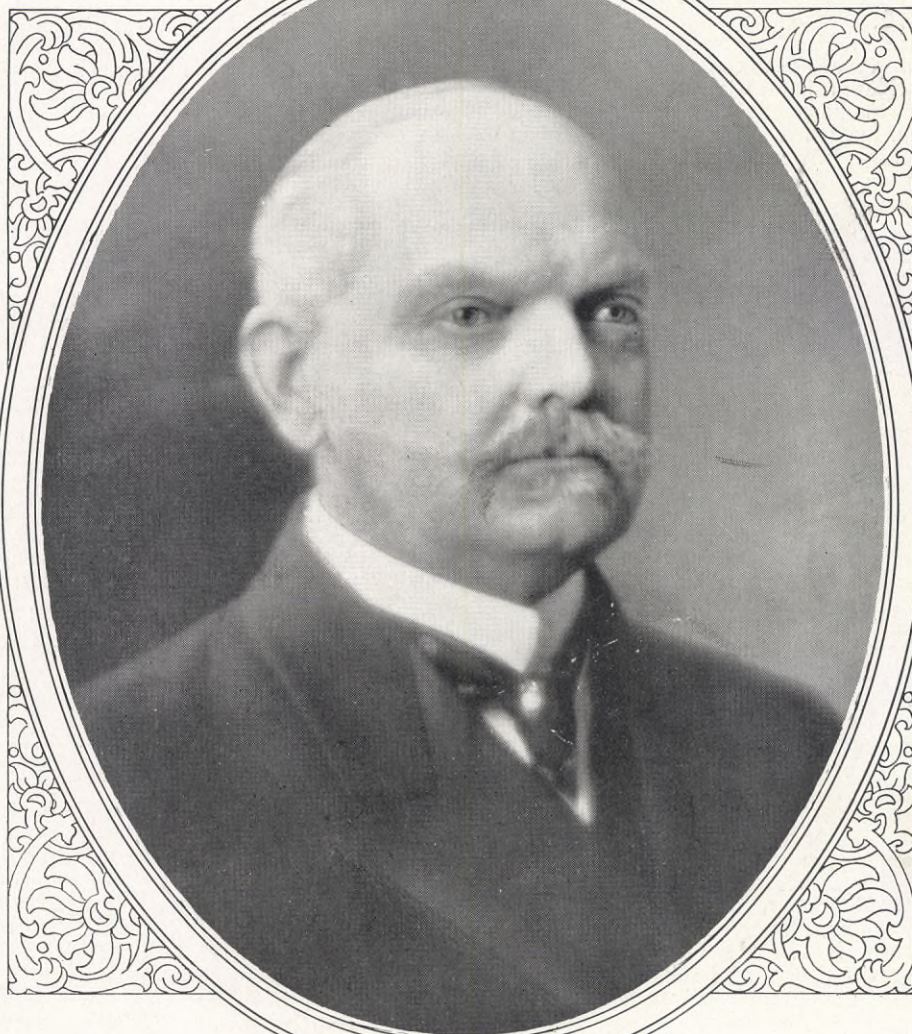

Foto. Flodin, Stockholm.

Kliche: Bengt Sjöström.

Svenfralme

SVEN PALME.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

En af våra största och mest ansedda försäkringsbolag, nämligen Thule, har i dagarna kunnat fira sitt 40-årsjubileum, samtidigt med att dess verkställande direktör, hr Sven Palme, högtidligt hållit 25-årsdagen af sitt öfvertagande af chefsposten i detsamma.

Sven Theodor Palme är född i Kalmar den 4 december 1854, son till landssekreteraren därstädes, lagmannen Christian Adolf Palme och hans maka i ett senare gifte Augusta Johanna Amalia Hasselqvist samt sålunda yngre halvbror till bankdirektör J. H. Palme. Efter att 1873 ha aflagt mogenhetsexamen valde han den militära banan och antogs samma år som volontär vid Svea artilleriregemente. Åren 1874—75 genomgick han krigsskolan på Karlberg och utnämndes därpå till underlöjtnant vid samma regemente. Därefter bevistade han 1878—80 allmänna kursen vid Artilleri- och Ingeniörshögskolan och erhöll därvid stipendium "för flit och skicklighet". Befordrad till premiärlöjtnant 1880 genomgick han sedan 1880—81 äfven den högre kursen vid samma högskola och utmärktes äfven därvid med stipendium. Följde så tjänstgöring vid infanteriskjutskolan 1881, å Vaxholms fästning 1881—82, anställning som mönstringskommisarie i Kalmar län 1882, vid artilleriets konstruktionskontor 1882—84, vid regementet som informationsofficer 1885—87. På egen begäran transporterades han sistnämnda år till reserven, hvori han kvarstod till 1890, då han tog afsked ur krigstjänsten.

Detta berodde ingalunda på bristande intresse för militäryrket. Fastmera har Palme vid flerfaldiga tillfällen senare ådagalagt, att hos honom den första kärleken lefver kvar. Men han hade oförmärkt glidit in på det försäkringstekniska området, där de goda matematiska insikter, han som artilleriofficer förvärfvat, kunde få praktisk tillämpning och där hans ovanliga organisatoriska förmåga likaledes snart gjorde sig gällande. Redan 1883 hade han mottagit anställning som biträde åt aktuarien i Lif-försäkringsaktiebolaget Victoria, prof. G. Mittag-Leffler, och därmed kommit i den bästa skola. I tre år kvarstod han här, tills han 1887 kallades till afdelningschef i Skandia. Redan följande år tillträdde han sin nuvarande befattning som verkställande direktör i Lifförsäkringsaktiebolaget Thule.

Att här lämna en redogörelse för hvad Palme i denna egenskap utträttat vore detsamma som att skriva nämnda lif-försäkringsaktiebolags historia under det gångna kvartseket. Däremot kan man icke omvänt säga att Thules historia också är Palmes. Därtill har hans verksamhetslust varit för stor och hans intresse för allmänna angelägenheter för lifligt.

Efter att under en följd af år lifligt ha deltagit i de frisinnade rörelserna i hufvudstaden valdes Palme sålunda redan 1893 till ledamot af andra kammaren för dess andra valkrets. Som sådan anslöt han sig till kammarens radikala grupp, folkpartiet, och häddade genomgående ett utpräglat frisinnadt program. Så förfäktade han rättvisare grunder för beskattningen, åtgärder för arbetareförsäkringens ordnande, rösträttens utvidgning, proportionellt valsätt till riksdagens utskott o. s. v. Ehuru själf f. d. officer kritiserade han lifligt och med sakkunskap regeringens anslagsäskanden under fjärde hufvudtiteln, förordade enkelhet och sparsamhet i den militära organisationen och förvaltningen och betonade kraf-

tigt, att tyngdpunkten i försvaret borde läggas på sjövapnet. Mot den dåvarande intransigentmajoriteten i kammaren förmodade Palme visserligen föga utträtta, men flera af hans önskemål ha som synes numera förverkligats. På grund af afflyttning från Stockholm blef Palme 1896 icke omvald, men han återkom 1905 och tillhörde nu kammaren i två valperioder.

Af stor betydelse har Palmes verksamhet varit för åstadkommande af en ordnad lagstiftning å försäkringsområdet. Vid 1895 års riksdag väckte han nämligen motion om en riksdagssskrivelse med anhållan om utarbetande af förslag till "en försäkringslag innehållande fullständig och fullt betryggande bestämmelser rörande in- och utländska försäkringsanstalters verksamhet i Sverige". Motionen bifölls och en kommitté tillsattes för ärendets utredning.

Under diskussionen om kommitténs förslag, som framkallade en del opposition, väckte Palme i Försäkringsföreningen tanken att den i anslutning till sträfvandena inom riksdagen för åstadkommande af en gemensam skandinavisk lagstiftning på det ekonomiska området skulle ingå till k. m:t med anhållan att försäkringslagstiftningen äfven måtte härvid medtagas. Förslaget antogs och vann äfven k. m:ts bifall. I den gemensamma svensk-dansk-norska kommittén insattes Palme som en af de svenska delegerade.

I detta sammanhang bör erinras jämväl om Palmes ledamotskap i 1899—1901 års egnahemskommitté och det intressanta förslag denna framställde om kombination af egnahemslån och lif-försäkring, så att egnahemsinnehafvarens familj vid dennes från-fälle skulle blifva skuldfri. Tyvärr har detta förslag icke sedermera kommit till förverkligas, ehuru de goda erfarenheter man haft af detsamma särskildt i småbrukens förlofvade land, Belgien, väl kunde motivera ett experiment därmed äfven i vårt land.

Palmes äfven på mångahanda andra sätt ådagalagda intresse för bostadsfrågan har föranlett att han utsetts till representant för Sverige i den internationella styrelsen för arbetarebostadskongresser. Äfven har han representerat vårt land vid åtskilliga försäkringskongresser.

Utom i det politiska lifvet har Palme jämväl deltagit i det kommunala. Han har varit ledamot af Stockholms stadsfullmäktige och af drätselnämndens första afdelning samt är ordförande i styrelsen för hufvudstadens lifaktiga statistiska kontor.

Till all Palmes öfriga verksamhet är slutligen att lägga ett mycket omfattande författarskap. I tidsskrifter och tidningar, särskildt i "Aftonbladet", har han formligen strött artiklar omkring sig och detta icke blott i ämnen, tillhörande försäkringsväsendet, utan ock i allmänna politiska frågor. Särskildt förtjänar här erinras om den magnifika fästskrift, han utgaf med anledning af "Thules" 25-årsjubileum.

Om det höga anseende Palme åtnjuter som finansman vittnar icke blott att han valts till ledamot af Nationalekonomiska föreningens styrelse, utan jämväl, att riksdagen 1910 hedrat honom med förtröendet att vara en af dess fullmäktige i riksbanken.

Sedan 1883 är Palme i äktenskap förenad med finländska friherrinnan Hanna Maria von Born, dotter till landtmarskalken, frih. J. A. von Born och syster till den bekante, en tid landsflyktige patriotten frih. V. M. von Born.

Foto. Lamm. Stockholm.

KONUNGEN INSPEKTERAR TRUPPERNA Å LADUCÅRDSGÄRDE.

Kliché: Bengt Silfversparre.

Konung Gustaf inspekterade den 3 juli på Gärdet i Stockholm de båda fotgardesregementena, Lifgardet till häst, Lifregementets dragoner, Svea artilleriregemente och Positionsartilleriet. Sedan konungen, som anlände till platsen i automobil, stigit till häst tog inspektionen af Svea Lifgarde sin början. Konungen red längs fronten och hälsades af kompanierna med ett "Gud bevara konungen", hvarefter följde en halftimmes uppvisning i exercis kompanivis. Sedan regementet attackats af konungen, marscherade det omedelbart tillbaka till sin kasern, hvarefter inspektionen af öfriga regementen vidtog.

*

Italienska konungaparets ankomst till Stockholm ägde rum den 5 juli. Svenska flottan, som legat för ankar utanför Sandhamn, gick kl. 3 e. m. de ankommande italienska fartygen till mötes, hälsande dem med salut och relingsmanning samt konvojerade dem sedan in mot huvudstaden. Då italienska kungajakten "Trinacria" med konung Viktor Emanuel III på däck passerade Oscar Fredriksborg, gafs salut därifrån med 21 skott. Vid eskaderns framkomst till Lilla Värtan begäfvö sig konung Gustaf samt kronprinsen och kronprinsessan från den här liggande "Drott" ombord på "Trinacria" och ledsagade ombord på detta fartyg de höga gästerna in till Stockholm. Landstigningen ägde rum omkr. kl. 8 vid Logårdstrappan, dit de båda konungarne, drottningen af Italien o. kronprinsparet ankommo i svenska kungaslupen "Vasaorden". I mottagningspaviljongen vid landstigningsplatsen hade infunnit sig, hertigparet af Södermanland

(Forts. å sid. 648.)

Efter fratr. fför H. 8. D.

FRÅN SOFIERO: PRINS CUSTAF ADOLF PÅ MORGONRIDT.

Kliché: Bengt Silfversparre.

Efter fotografi.

FESTSPELEN VID SÄTERDALEN: BRÖLLOPET PÅ ULFÅSA.

Kliché: Bengt Silfversparre.

Foto. Forstlund, Lund. DE SVENSKA RIKSDAGSMÄNNENS STUDIERESA: Gruppbild från Malmö Hamnpaviljong. Kläder: Benigt Sjöförsvar.

En större grupp riksdagsmän har med Stockholm som utgångspunkt företagit en rekreations- och studieresa genom södra Sverige. Färden, som anträdde den 26 juni med extratåg, ställda till förfogande af regeringen, gick först till Karlskrona, där varvet och dockorna besågos och sedan till Malmö, hvarifrån afstickare gjordes till närliggande skånska städer. Den 30 juni besöktes Köpenhamn, där det hjärtligaste mottagande bereddes de svenska riksdagsmännen. Efter besök i rådhuset, där den officiella mottagningen ägde rum, samt i svenska kyrkan och Glyptoteket gäfvö danska riksdagens talmän middag hos Nimb. I fästet deltog utom de svenska gästerna ett 50 tal danska riksdagsmän, samtliga danska ministrar m. fl. Från Köpenhamn gick färden tillbaka till Sverige och uppåt västkusten till Landskrona, Helsingborg, Göteborg och Trollhättan, hvarefter extratågen från Göteborg återvände till huvudstaden. I samtliga besökta svenska städer bereddes färdeltagarna tillfälle att taga i betraktande kommunala inrättningar, större industriella företag och anläggningar af allmänt intresse.

*

Den kände franske politikern och

publicisten Henri Rochefort har, 82 år gammal, alltid under ett besök i Aix-les-Bains. Tillhörande en högadlig, royalistiskt sinnad ätt gjorde Henri Rochefort sig tidigt uppmärksam för sitt aggressivt oppositionella sinnelag. Efter att hafva öfvergifvit den medicinska banan för den journalistiska förde han i Figaro och sedan i andra tidningar en förbittrad strid mot Napoleon III och hans hof. Hans hänsynslöst djärfva, blodigt sarkastiska skrifter torde icke oväsentlig mån hafva bidragit till kajsardömetts fall. Trogen sin oppositionella natur fortsatte Henri Rochefort äfven under republikens striden mot regeringen om möjligt med ökad ursinne. Hans polemik blef allt våldsammare, allt mera personligt hätsk, de använda invektiven allt gröfre — han kämpade icke längre för idéer utan blott för att rinna aflopp för det osläckliga hat som kommit att besjåla honom mot allt och alla. Publiken, som tidigare lämnat honom ett så villigt öra, tröttnade efter hand på oväsendet, och när Rochefort nyligen drog sig tillbaka till privatlivet, hade han, politiskt sedt, sedan länge varit i saknad af allt inflytande.

Vidstående bild: HENRI ROCHEFORT †. Efter senaste portätt.

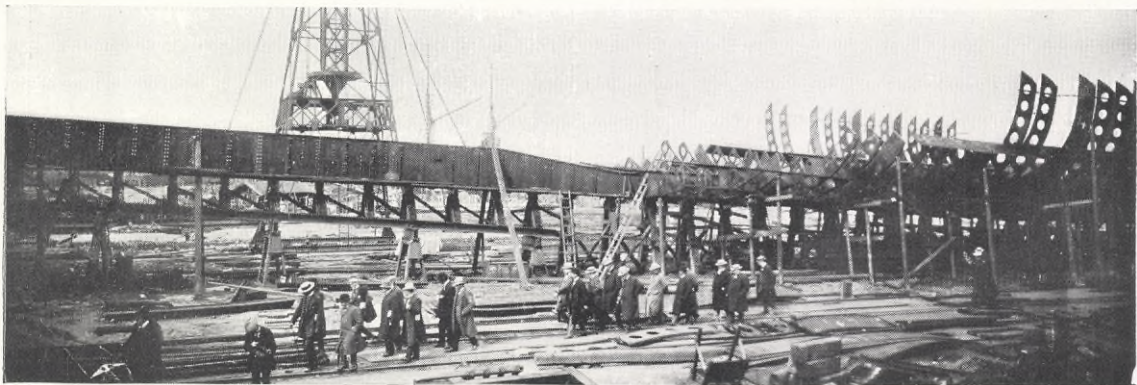

Foto. Francis, Gbg.

RIKSDAGSMÄNNEN BESE F-BÅTBYGGGET å Götaverken i Göteborg.

Kläder: Benigt Sjöförsvar.

EDANFÖR balkongen låg det vilda och ödsliga kustlandskapet, badadt i det starka, snedt fallande ljuset från en långsamt dalande sol. Rytmska bergslinjer af en oförklarlig melankoli drogo fram i en umbratfärgad mjuk kontur under den bleka himlen, böjande af mot mörka ljunghedar eller ljus äng, slutande långt ute med en blå vaggande linje — hafvet.

Hans ögon öfverforo nu och då nejden med denna långa lugna och smekande blick man ägnar hembygden.

Samtalet tog vid och tynade med den inträdande stillheten i naturen. Nu och då strök en ljum och döende bris in från hafvet, vaggade susande i de knotiga träden, svepte vidare i några loja dyningar in öfver rågfält och ängar och drog ett sista strådrag i diminuendo genom den småväxta aspens prasslande blad.

Ljudet af en vagn, som körde långt borta, dallrade plötsligt som en svag åska öfver landskapet, uppväckande ett hundskall i en aflägsen gård, som snart besvarades af andra.

Han lystrade med ansiktet något uppåtvändt och och blicken långt ute, där hafvets oro bröt några hvita brott mot det friskt blå. En erinring tycktes tåga förbi hans fjärrskådande blick, han fullföljde den tyst och ryste sakta.

Därpå böjde han sig fram, lyfte koppen och fäste de allvarliga ögonen rakt på sin gäst.

— Hvad du gör — sade han — skaffa dig aldrig en hund så länge du bor i staden! Staden är djurens verkliga fiende och det är uppenbart plågeri att ha dem där.

Det där hundskallet, du hörde nyss — fortfor han, sedan han druckit af sitt kalla kaffe — det påminner mig om min sista hund, en af de sorgligaste historier jag upplefvat. Du fryser ju inte, kvällen är mild och lång — jag kan berätta tilldragelsen.

Jag vet inte om du närmare känner till det, men jag är en stor djurvän. Från det jag var en vante hög umgicks jag med djur. Vi bodde på landet — en stor präktig gård därborta, som nu är i andra händer; jag var enda barnet, och min far skaffade mig tidigt en hund som vaktare och lekkamrat. Denne hund hade också sin historia, men den hör inte hit. Vi hade i öfrigt alltid hundar på gården, stöfvere och andra, ty min far var en ifrig jägare och skickligaste skytten i trakten på sin tid.

Det var emellertid vanan vid deras sällskap som småningon skapade ett behof hos mig att äfven sedermera äga en sådan där trofast följeslagare, som följer tyst i ens fjät och på sitt sätt nästan sublimt uppfyller det skapades behof af tillgifvenhet.

Så fick jag med tiden den vackraste hund jag någonsin ägt; det vill säga han var bara en ouppfostrad och lekvild liten valp, när jag en eftermiddag tog honom i besittning och i egenskap af ägare döpte honom till namnet Tribo.

Han blef vacker och fruktansvärd med åren — ett af de mest imponerande St Bernhardsexemplar jag sett. Du kanske ler åt min entusiasm, men det var en ovanlig hund, en verklig karaktär, en ädling i sin ras.

Jag ser när jag vill hans kloka urbana ögon, som kunde blodas, när han lidit någon oförrätt eller dumhet. Han hade ett lynne, det tysta, storsinta djurets känsliga lynne, som helt och hållet styrdes af en för oss människor nästan oförklarlig urinstinkt. Jag observerade honom noga vid hans förhållande till människor. Hvilka blixtnabba sym- och antipatier som väcktes och växte i det förborgade af hans

oätkomliga väsen! Han såg en person och var genast på det klara med honom, ja det föreföll mig ibland som om han redan på långt håll anat och varslat om en annalkande vän eller fiende. När folk, som han icke tyckte om, besökte gården, gick han omkring som en instängd orkan, orolig och vaksam, kastande en blick på mig ibland som skulle han velat säga: hur kan du nedlåta dig till det där! Och jag svarade honom i en smekning: Vi äro öfverens, min vän, men vi måste vara mänskliga!

Vi voro verkligen öfverens. Aldrig har en människa så fullkomligt som denne hund delat mina åsikter och sinnesstämningar, min tillgifvenhet och min misstro. För mina vänner kunde han gått i döden, och den aktningssfulla vänlighet han visade dem liksom underströk mitt eget pröfvade förtroende. Isynnerhet var det en som jag satte stort pris på... och det var kanske barnsligt, men i alla fall berörde det mig angenämt, när min hund, första gången denne vän var på besök, i mitt hem, kom fram och såsom ett utomordentligt bevis på sin tillgifvenhet lade sig vid hans fötter. Han hade icke gjort det för hvem som helst. I denna utpräglade och svarätkomliga hundkaraktär var ett närmande till en främling det yttersta steget af hans sympati.

Det var ju icke egendomligt att jag fäste mig vid honom. Han följde mig öfverallt. Jag var rätt stolt öfver att ha det vackra djuret i mina spår, han var stor som ett föl och af en sällsynt värdighet. Hans gång var majestätisk, den sträfva, glänsande raggen vägade och buktade sig så rytmiskt under hans rörelser, i sitt lopp var han en pil.

Så kom en tid då jag för min verksamhets skull måste bosätta mig på allvar inne i staden. Jag hade hyrt fyra trappor upp i ett femvåningshus för att åtminstone få se himlen, när jag icke kunde få se jorden och hafvet — hafvet som jag älskar öfver allt annat. Tribo följde med, vår gamla hushållerska hemifrån skulle hjälpa mig att taga vård om både hushållet och honom. Sålunda inbillade vi oss att det skulle gå bra.

Men jag hade gjort upp min räkning utan naturen och utan värden. Stäng in ett djur, födt för frihet, och det kan icke lägga band på sig, då det kommer ut. Hunden blef ojämn i sitt lynne, dåsig och olustig inomhus, med samma pinade blick i ögonen jag observerat hos nästan alla djur i zoologiska trädgårdar. Ofta såg jag honom stå med tassarna på fönsterbrädet och med en nästan mänsklig blick långtande stirra ut på den fläck af jord och grönska som syntes. Hans resignerade undran, då jag dag efter dag klädde mig för att gå ut och dag efter dag med en vänlig klapp måste kuscha honom tillbaka på matan, träffade mig som en djup och stum förebräelse.

När han någon gång fick följa med, bröt en vild liflighet upp hos honom — gång på gång såg han vädjande på mig för att se om det var sannt, och när jag uppmuntrade honom, sköt han genom dörren med ett högt, gladt skall, som fyllde hela trappgången.

Människornas småsinne blir större i städerna, där nerverna bli sämre. Jag hade ständiga obehag för hunden. Än var det den ena anledningen, än den andra. Han rörde ingen, om han ej blef rörd eller retad, därom är jag säker, men folk hyste fruktan för honom, och det var nog. Hans impopularitet blef en opinion i huset, som äfven gick ut öfver mig och min gamla hushållerska. Hon hade ofta obehagliga underrättelser att förtälja, då jag kom hem.

Uttråkad af detta trassel beslöt jag att lämna hem Tribo igen. Mina föräldrar togo emot honom med nöje, och när jag reste på aftonen hörde jag hans grofva skall i öronen på mig en god bit på vägen. Icke

Foto. för H. S. D. af Sw. Swensson & Søn, Linköping.

A. Lichte. Bild: Sjöflygare.

MINNE FRÅN BRINDEJONCS MÄSTERFLYGNING; Besöket å Flygskolan å Malmslätt.

Den franske mästertygaren *Brindejonc*, som på sin världsberömda europeiska rundflygning startade från Stockholm den 29 juni och, med en mellanlandning i Malmslätt, samma dags afton lyckligt anlände till Köpenhamn steg åter upp därifrån den 1 juli kl. 5,31 f. m. Efter en landning i Hamburg samma dags morgon nådde den djärflygaren Haag kl. 1 på middagen. Färden fortsattes på följande morgon kl. 8, och kl. 4,10 anlände Brindejonc till flygfältet Villa-

nästa men morgonen därpå låg han utanför dörren — tre mil landsvägs hade han följt mitt spår tillbaka.

Den morgonen, när han kom fram till mig och med en tung suck af tillfredsställelse lutade sitt vackra hufvud mot mitt knä och såg på mig som endast ett tillgifvet djur kan se, beslöt jag att icke öfverge honom mera.

Några dagar senare var det stor uppståndelse i huset. Tribo hade bitit en hyresgäst. Hur saken tillgått förstår jag icke än i dag, men faktum var att mannen hade blodvite att uppvisa. Jag hotades med stämning och uppsägning, om ej hunden skafades ur världen. En stämning är obehaglig för en jurist, isynnerhet för en som just börjar sin bana. Historien fick spridning — alla stodo på min sida, ingen enda på djurets. Mina föräldrar, mina vänner och kamrater, alla uppmanade mig att låta skjuta honom. Det var ju dock en lätt död, ett ögonblicks verk. Och barmhärtigare kanske än att öfverlämna den gamle kamraten i främmande händer.

En morgon efter det den förördelade hyresgästen ånyo aflagt visitt och uppsatt sitt ultimatum, beslöts hundens dödsdom. Jag var upprifven till den gräns, då en onaturlighet mer eller mindre knappast betyder något.

Hunden låg som vanligt på sin matta, ståtlig och stilla. Hans kloka ögon följde mig bedjande och undrande — under två veckors tid hade han knappast fått en ordentlig motion. Han såg på mig äfven då jag lämnade skottpängarna till min gamla hushållerska — o, hur nedriga vi människor kunna vara!

Jag stannade framför honom, innan jag gick ut. Jag smekte hans stora, granna hufvud, hans sträfva glänsande päls. — Farväl min gosse! sade jag till honom, och det slet i mitt hjärta. Han reste sig upp, slickade min hand och stödde nosen mot mitt knä och suckade betryckt.

Hela dagen stod hans bild för mig. Nu såg jag honom ledas bort i kättingen — nu bunden vid ett träd — där stod nattmannen med laddad bössa — ett skott — en volt...

Gång på gång genomgick min fantasi samma händelse. Jag kom sent hem — såg icke åt vrån, där han legat. Det var en märkvärdig tomhet.

Vid femtiden på morgonen vaknade jag vid ett ovanligt ljud. Jag tyckte liksom att hela luften var

fyllt af något sällsamt, af denna egendomliga spänning, som bådar en annalkande händelse. Jag lyssnade i stillheten och tyckte mig höra ett suckande läte — och det mjuka ljudet af en tung kropp, som söker röra sig. Därpå ett oändligt svagt skrapande...

Dörren till mitt sofrum stod öppen mot tamburen — det var därifrån ljudet kom. Jag kände igen det — icke en tanke på något annat än min hund kom för mig.

Jag tände på det elektriska och gick ut i tamburen och ville öppna. Något tog emot, som hade sig i mörkret på förstugan därutänför. Småningom fick jag upp dörren riktigt — och där låg min hund, döende, hopsjunken, umattad.

Blödande släpade han sig öfver tröskeln, sökte att resa sig, sökte att höja sitt hufvud. Men krafterna voro slut, det var endast ögonen som lefde, blicken som talade.

Där voro vi nu ensamma i natten — jag och min gärning. Jag låg på knä på mattan bredvid honom, jag smekte hans slappa hufvud, hans blodiga päls. Tacksamt såg han upp på mig — hur den blicken brann af en gränslös tillgifvenhet! Så suckade han djupt, sökte med nosen min hand — jag kände en het slickning — och hans granna hufvud stödde sig tungt mot mina händer och blef stilla.

Hvad hade hänt därute i natten, medan jag låg och sof? Hade han kvicknat till efter skottet, slitit sig af längtan hem och bit för bit släpat sig öfver vägar och genom gator med sitt dödande sår?

Det blef aldrig upprett hur saken tillgått. Nattmannen var utom sig — något liknande hade aldrig inträffat i hans praktik. Mannen föreföll för djupt gripen, att jag skulle haft hjärta att göra sak med honom.

Min hund var ju i alla fall död. Han blef min sista. Maken kan jag aldrig få och med en annan kan jag icke låta mig nöja. Hans blick ser likväl ut från alla hundars ögon, och det bränner öfver mitt minne och mina händer lik en lågande tunga, som slickar mig med tacksamhet.

Han tystnade och såg ut öfver det bleka ödsliga landskapet, hvarigenom bergens bruna linjer drogo en ton i moll. Och i hans ögon, hvari förtogade tankar och syner speglade sig, växte fram en skimrande fuktighet, som fyllde dem med tårar.

BRINDEJONCS MOTTAGANDE I PARIS.

coubly utanför Paris. En ofantlig människomassa inväntade här hans ankomst och bragte honom en hänförd hyllning. Brindejunc eskorterades vid framkomsten af fem aviatörer, som flugit honom till mötes. Tal höllos för flygaren af Léon Barthou som representant för konseljpresidenten samt af chefen för den militära flygkåren general Hirschhauer.

Öfverst h. h.: BRINDEJUNC OMEDELBART EFTER LANDNINGEN. — NEDSTIGNINGEN Å FLYGFÄLTET VILLACOUBLAY UTANFÖR PARIS. — DEN ENTUSIASTISKA PUBLIKEN BLOMSTERSMYCKAR ICKE ENDAST FLYGAREN UTAN ÄFVEN MASKINEN.

ITALIENSKA KONUNGAPARETS ANKOMST TILL STOCKHOLM.

— 648 —

— 649 —

Klicka: Bengt Skjervepar
LÄNDSTIGNINGEN VID LOGÅRDSTRAPPAN: Konungen, förände drottning Elena, samt följd af konung Viktor Emanuel och kronprinsparet, lämna kungsluppen "Vasaorden" vid landstigningen där prins Vilhelm jemte öfriga svenska kungliga personer möta.
DROTTNING ELENAS OCH KRONPRINSESSAN MARGARETAS affärd från mottagningspaviljongen till K. slottet.

och Vestergötland, hertigen af Nerike, statsminister Staaff, krigsminister Bergström, öfverståthållare Ramstedt m. fl. Sedan v. ordf. i Stockholms stadsfullmäktige dr J. Östberg hälsat konungen och drottningen af Italien välkomna till Sveriges hufvudstad och de båda suveränerna passerat hederskompaniet, anträdde följden i vagn upp till slottet i hvars gästväning det italienska kungaparet möttes af drottning Victoria, som af hälsoskäl hindrats att medfölja "Drott".

På aftonen gafs galamiddag i Rikssalen, framför hvars tron dukats ett bord för de kungliga personerna samt för excellenser och diplomatiska kåren. De vid middagen af de båda monarkerna hållna skåltalen gäfvö lifligt uttryck af de känslor af aktning och varm sympati, som förena de svenska och italienska folken.

Påföljande dag den 6 juli bevistade italienska kungaparet mässan i ka-

STOCKHOLMS STADSFULLMÄKTIGES V. ORDFÖRANDE, D:R ÖSTBERG hälsar det italienska kungaparet.

ITALIENSKA KONUNGAPARETS BESÖK VID SVENSKA HOFVET.

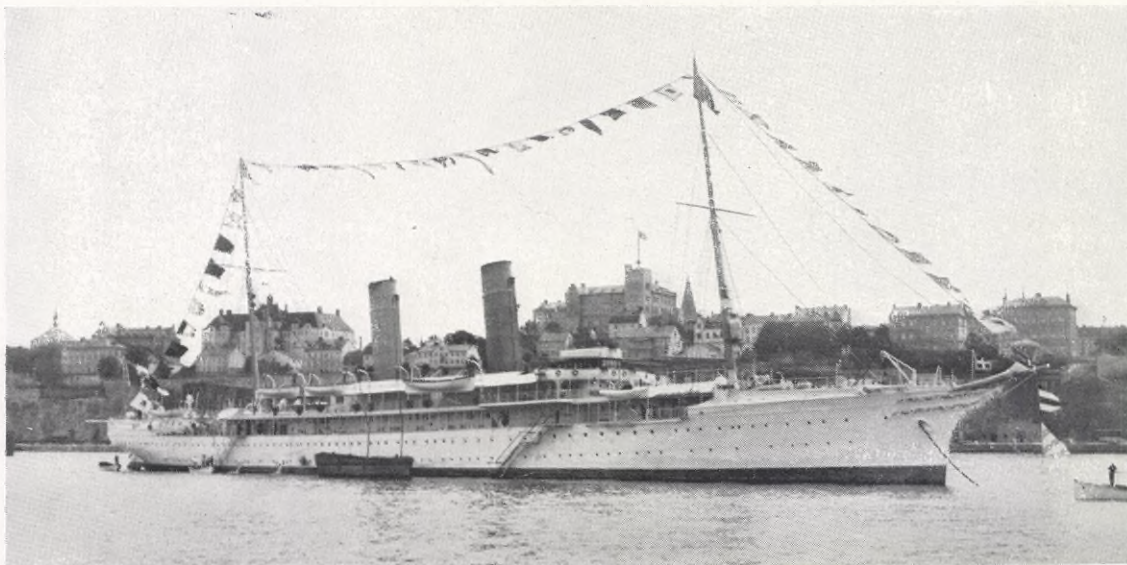
— 650 —

HVAR 8 DAG

En fotograf

Kliché: Kem. A.-D. Långt Sjöfverparre, Salm-Gbg.

GALADINERN Å RIKSSALEN. Konung Viktor Emanuel framför sitt svarstal till konung Gustaf. — Å fotografien synas kronprinsessau Margareta, konung Viktor Emanuel, konung Gustaf, drottning Elena, kronprins Gustaf Adolf, prinsessan Maria och prins Carl.

H. B. D. S. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

ITALIENSKA KUNGAJAKTEN "TRINACRIA" VID KASTELLHOLMEN.

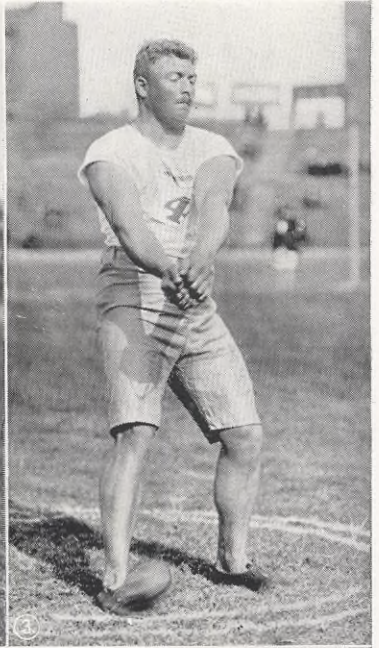
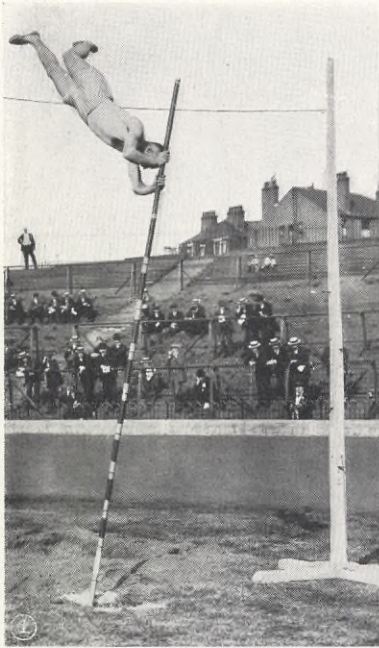
Uche: Bengt Sjöbergparre.

ITALIENSKA KONUNGAPARET JEMTE KONUNG GUSTAF OCH KRONPRINSPARET, EFTER BESÖK I BIOLOGISKA MUSEET.

tolska kyrkan och åkte därefter till Ridderholmskyrkan där konungen och kronprinsparet infunnit sig, och nedlade på Oscar II:s sarkofag en praktfull krans af skära nejlikor.

Tillsammans med konungen och kronprinsparet begaf sig därefter italienska konungaparet till Nordiska museet, Biologiska museet, samt Skansen.

Den 7 juli besöktes Lífgardets till häst och Göta lifgardes kaserner, hvarefter en utfärd företogs till Drottningholms slott, där lunch intogs. På e. m. gick italienska konungaparet åter ombord på "Trinacria" och gaf här på aftonen middag för vårt konungapar och öfriga medlemmar af den kungliga familjen, hvarefter senare på aftonen "Trinacria" lämnade hufvudstaden.

Efter fotografier.

FRÅN DE SVENSK—ENGELSKA TÄFLINGARNE I LONDON D. 28 JUNI: 1. E. HÅRLEMAN segrare i stafhopp. 2. E. FRISSELL lyck-
önskas till sitt 1:a pris af 2:dre pristagaren Harrison. 3. SLÄGGKASTAREN C. LIND, segrare jämväl i den stora täflingen den 5
juli. 4. M. KARLSSON, segrare i 5-milsloppningen. 5. J. ZANDER, segrare i 1-milsloppningen. 6. P. ZERLING, segrare i 120-
yardsloppningen.

Kltohe: Kem. A.-B. Brngt Skjversparv., Shimi—Gbg

I vårt senaste nummer omnämndes det svenska idrottslagets öfverlägsna seger öfver London Athletic Club, och vi kunna i dag meddela några bilder från denna kraftmätning. Samma svenska idrottstrupp förstärkt med kulstötaren Einar Nilsson kämpade den 5 juli med en elitkår af Englands allra bästa idrottsmän jämte rekordmän från flere andra nationer. Att kampen här skulle blifva än hårdare var att förutse, men den slutade dock med det ärofulla resultatet att fem engelska mästerskap (loppning 1/2 engelsk mil, d:o 1 mil, stafhopp, kulstötning och

släggkastning) eröfrades af hrr E. Wide, J. Zander, K. Gille, E. Nilsson och C. Lind. Dessutom gingo 4 andra pris och 3 tredje pris till Sverige. Vår längdhoppare Aberg var ur leken på grund af en skada han ädrog sig i sitt första och enda hopp under den förutnämnda matchen, hvilket hopp likvisst den gången tillförsäkrade honom ett andra pris endast en centimeter efter segraren. Detta var stor skada då han synes haiva varit man att vinna ännu ett mästerskap. Täflingarne ägde rum å Stamford Bridge vid London och åskådades af ungefär

Efter fotografi.
Klubb: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Stäm.-Gbg.
SVENSKEN AHLGREN (X) I 5000-METERSLOPPET; inkom som förste man och mottog sitt 1:a-pris af prins Joachim. (Se vidst. bild.)

Äfven de svenska simmarne hafva haft framgång i England. Vid täflingarne i simhopp i Highgate den 28 juni vunno Hj. Johansson och J. Jansson 1:sta och 2:dra pris; Adlerz blef 4:de man. I täflingen för damer vunno Greta Johansson och Lisa Regnell 2:dra och 3:dje pris. Deras konkurrent från olympiska spelen miss Belle White segrade denna gängen.

17,000 personer. Tyvärr var vädret regnigt och bläsigt, hvilket menligt inverkade på resultaten.

Det har alltid ansetts som en sällsynt stor heder att vinna ett engelskt mästerskap, som ju egendomligt nog står öppet för alla nationer. Detta förhållande, som uppstod på en tid då England absolut dominerade inom allmän idrott och utsikterna för en främling att vinna voro nästan inga, synes nu vara på väg att bli en anakronism, ty hade exempelvis Amerika vid detta tillfälle varit lika väl representeradt som Sverige, är det väl stark fråga om öfver hultud taget något af dessa mästerskap fått stanna i England. Att svenskarne nu på motståndarens egen mark kunnat göra sig så utomordentligt väl gällande är emellertid egnadt att skaffa aktning och respekt för det arbete som nedlagts på idrotten inom Sverige.

Den roll vår gemytliga tränare mr Hjertberg härvid spelat är bekant; man kan också vara säker att han i dessa dagar sett mer än vanligt glad och belåten ut.

Efter fotografi.
Klubb: Bengt Silfversparre.
FRÅN SIMTÄFLINGARNE I HIGHGATE DEN 28 JUNI: 1. Belle White, England, 1:a pris; 2. Greta Johansson, Sverige, 2:dra pris; 3. Lisa Regnell, Sverige, 3:dje pris i hopp för damer.

Den första svenska segern å Berlins Stadion vanns den 29 juni af svensken Ahlgren i lopp på 5000 meter. Ahlgren segrade "som han ville".

Vid entimmeslöpning på Stadion i Stockholm den 6 juli satte fransmannen Bouin nytt världsrekord med 19021,9 m.

G. A.

H. 8. D:s följetong.

En ny roman kommer att börja i ett af de allra näraste numren, så snart red. förvärfvat öfversättningsrätten till den utomordentligt underhållande berättelse vi lyckats finna.

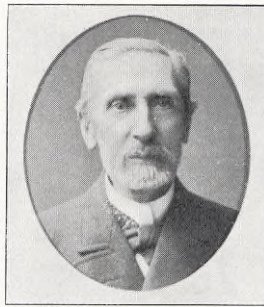
Utbyte af insända fullständiga exemplar af föreg. följetong kommer att ske så snart den hunnit tryckas i bokform.

Redaktionen.

* Data å sista sidan.

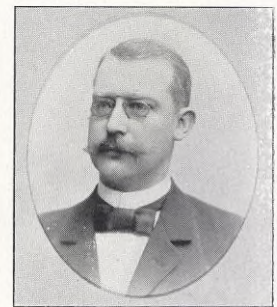
J. A. ENGLUND.
Teol. Dr. Kontr.-prost. Kyrko-
herde. — Neder. Luleå.
90 år 6 Juli.*

J. G. S. E. BANÉR.
Friherre. Godsegare. — Åhs,
Ringstorp.
80 år 2 Juli.*

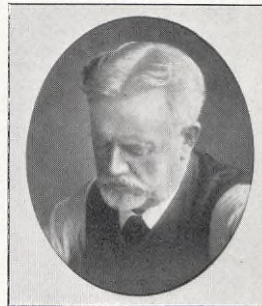
C. G. SYLVAN.
Statskommissarie. — Stockholm.
60 år 26 J.-ni.

E. R. F. HÖGLUND.
Kamrer i Prestersk. enke- o.
pup.-kassa. — Stockholm.
50 år 6 Juli.

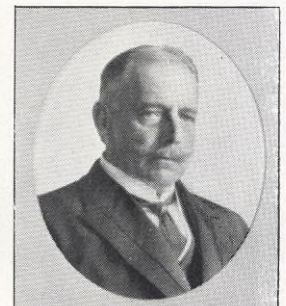
J. O. H. VON BAHR.
Kapten. — Stockholm.
80 år 27 Juni.*

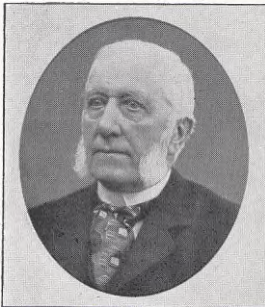
C. E. SMITH.
F.d. Kommandör. — Karlskrona.
70 år 12 Juli.*

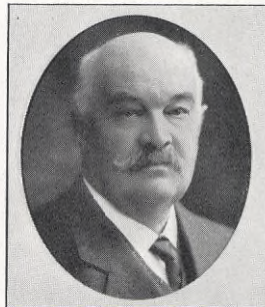
C. F. HYLÉN-CAVALLIUS.
Öfverste. — Sandvik, Smål.
Burseryd. 60 år 13 Juli.*

C. W. T. VON ECKERMANN.
Kammarherre. — Stockholm.
60 år 7 Juli.*

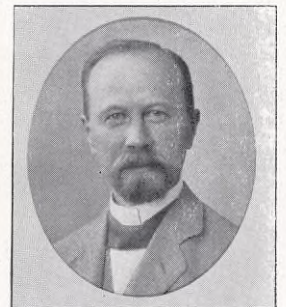
F. F. MÆCHEL.
V. Hjäradshöjding. — Karlstad.
80 år 11 Juli.*

P. J. E. RUUS
Byråchef. — Stockholm.
65 år 6 Juli.*

C. T. KLINTBERG.
Rådman — Stockholm.
60 år 27 Juni.*

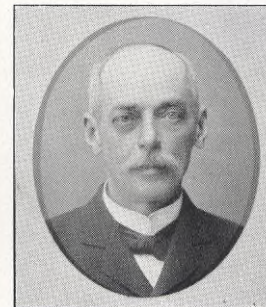
P. C. KJELLIN.
Byrådirektör. — Stockholm.
50 år 6 Juli.*

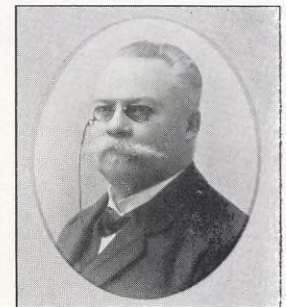
L. A. LUNDH.
Musikdirektör. — Stockholm.
75 år 2 Juli.*

A. P. LEVERTIN.
Med. Dr. Docent. — Stockholm
70 år 29 Juni.*

J. G. GYLLING.
Med. Lic. Prakt. läkare. —
Stockholm. 60 år 24 Juni.*

V. A. NYSTRÖM.
Med. Lic. Prov.-läkare Landst-
man. — Skellefteå. 60 år 15 Juli.

* Data å nästa sida.

P. HERZOG.
Generalkonsul. — Stockholm.
75 år 21 Juni.*

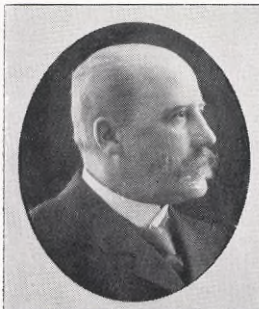
M. P. E. FLENSBURG.
F. d. Konsul. — Malmö.
70 år 12 Juli.*

L. WESTBERG.
Direktör. Stadsfullmäktig m. m.
— L.köping. 50 år 27 Juni.

J. A. HAHN.
Grosshandlande. — Stockholm.
50 år 24 Juni.*

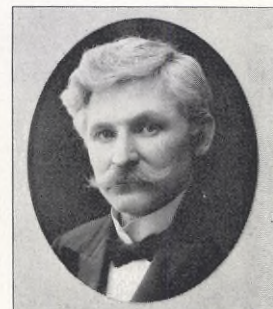
T. N. CEDERSTRÖM.
Friherre. Genremålare. —
München. 70 år 25 Juni.*

C. F. LÖFGREN.
Fröken. Porträttmålarinna. —
Stockholm. 70 år 23 Juni.

C. H. NORRSTRÖM.
Ståletsare. — Stockholm.
60 år 4 Juli.*

E. NORDSTRÖM.
Kyrko- och Dekorationsmålare.
— Stockholm. 50 år 21 Juni.

E. O. E. HÖGBERG.
Kamrer. — Valstena.
70 år 22 Juni.*

K. A. TINGSTEN.
Direktör. — Stockholm.
50 år 27 Juni.*

P. H. NORBERG.
Bruksegare. — Björkö Bruk.
50 år 7 Juli

H. GUSTAFSON.
Ingeniör. Stadsfullm. — Kris-
tianstad. 50 år 21 Juni.

G. L. T. NEIJBER †.
F. d. Expeditionsssekreterare. —
Stockholm. F. 19. † 25 Juni.*

H. A. KOLMODIN †.
F. d. Byråchef. — Stockholm.
F. 44. † 23 Juni.*

C. A. A. VON ENGESTRÖM †.
Teol. o. Fil. Dr. Domprost. —
Kalmar. F. 49. † 11 Juni.*

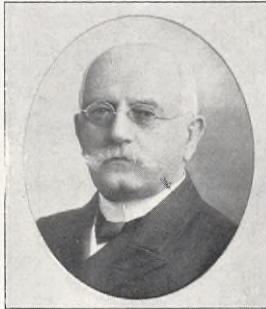
C. V. TAMM †.
Hofintendent. — Stocksund.
F. 50. † 27 Juni.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

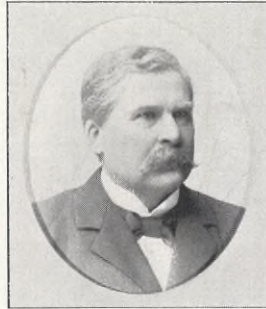
* Data här nedan.

J. G. N. BIESÉRT †.
Bruksegare. — Lennartsfors.
F. 31. † 25 Juni.*

L. G. GREVILLI †.
Bruksegare. — Mariestad.
F. 34. † 1 Juli*.

R. A. F. WESTMAN †.
F. d. Uppbörds-kassör — Stock-
holm. F. 41. † 29 Juni*

K. A. CARLSSON †.
Handlande. — Örebro.
F. 58. † 21 Juni*.

ALBERT ENGLUND. Stud.-ex. 43, prestv. 48, past.-ex. 56, kyrkoh. i Offerdal 58, i Neder-Luleå 69, kontr.-prost 83—99, teol. dr. 93. Inspekt. i Luleå allm. lärov. 70. Preses v. prestmötet 77, fullmäktig i presteståndet riksdagen 65—66.

GUSTAF BANÉR. U-löjtn. v. F. Lifgren.-reg. 53, kapten 72, afsk. 83. Inneh. Sjöö fideikommissegendom i Upl. län o. Åhs egendom i Österg. län. På sin tid kommunalordf. m. m.

OTTO VON BAHR. Löjtn. i V. o. V.-byggn.-kåren 59, kapten 69, afsk. 72. Led. af landsting i Stockh. o. Söderm. län. 64—85; direktör i Söderm. ensk. bank 74—86, styr.-led. i Försäkr.-a.-b. Skandia 87—08.

CARL SMITH. Sek.-löjtn. v. Flottan 64, afg. ex. fr. Teknolog. inst. 74, kapt. 81, chef i Mindep. i Karlskrona 88—90, komm.-kapt. 1 gr. 93, chef i. Fast. miniförsv. o. för Marinförv. minafid. 90—99, kommandör 97, afsk. 99. Prisdamae v. Konst- o. ind.-utställn. i Stockholm 97. Stadsfullm. i Karlskrona 90. Nautisk o. vitter föri; led. af Örl.-sällsk., led. af Krigsvet.-akad.

CARL HYLTTÉN-CAVALLIUS. U-löjtn. v. N. Sk. inf. reg. 72, major v. Kronob. reg. 98, öfverstelöjtn. v. Gottl. inf.-reg. 02, v. Hall. reg. 03, afsk. öfverste i armén 08. Led. af skol- o. kyrkoråd, v. ordf. i komm.-stämma, ordf. i valnämnd, led. af tax.-nämnd.

WILHELM VON ECKERMANN. Kammarherre h. H. M. Drottningen, f. d. kapten v. K. Flottan. Verkst. dir. i Ljusne—Voxna a.-b.

FRANS MÆCHEL. Stud.-ex. 42, hoifr.-ex. 48, v. häradshöfd. 52 länsnot i Verm. län 53—61, and. i Verm. reg. 50—64, ombudsman i Verm. hypot.-fören. 61—90. Ordf. i stadsfullmäktige i Karlstad 18 år. Led. af landstinget samt dess v. ordf. el. ordf. i 18 år. Led. af Riksd. A. K. 73—75. Led. af styr. i Riksbankens aid.-kontor 99—03.

EMANUEL RUUS. Stud.-ex. 68, intr. i tullverkets tjänst 70, pass. olika tjänstegrader v. Packhusinsp. i Stockholm, chef i. Gen.-tullstyr. tullbehandl. o. upplysn.-byrå sedan 07.

CARL KLINTBERG. Stud.-ex. 72, hoifr.-ex. 80, e. o. not. i Sv. hoifr. s. å., v. häradshöfd. 84, stadsnot. 95, rådman i Stockholm sed. 02.

PER KJELLIN. Stud.-ex. 81, hoifr.-ex. 88, v. häradshöfd. 92, e. o. tj.-man i Sv. hoifr. o. Stockh. rådningsrätt 92—96, kansl. i Riksd. F. K. 96, tj. fiskal i Sv. hoifr. s. å., öfverdir. assist. v. Stat. jernv. 97, byrådirektör 98.

AUGUST LUNDH. Elev. v. konserv. i Stockholm 55—57, musiklär. v. Katarina l. allm. lärov. 57—05, v. folksk. lära.-sem. 66—07, org. i Tyska kyrkan sedan 69, musikdir. 84. Utg. ett flertal kompositioner, deribl. Requiem f. bl. kör o. stor orkester, kantater. Led. af Musik. akad.

ALFRED LEVERTIN. Stud.-ex. 61, med. dr. 77; assist. v. Zanders med. mek. inst. 76—84, brunnstendent i Medevi 76—79, 94—04, läkare v. Marstrand's häfsbad 80—82, badintendent v. Varbergs häfsbadanst. 83—93, Föreståndare f. Östermalms med. mek. inst. 85—03, aid.-chef v. det nya Zanderska med. mek. inst. å Östermalm sedan 03. Docent i balneologi v. Karol. inst. 93. Läkare v. Ystads saltsjöbad 05—10, v. Verm. län. Eda vat-tenkuranst. 11, v. Gustafsbergs häfsbad 12. Utg. den första nyare skildr. af våra Svenska kurorter 83 m. m. Ordf. i Svensk Kurortförening, hedersled. 02.

PEDER HERZOG. Grundade 62 bokbinderi, hvilket sedermera utveckats till en betydande industri, omfattande album-, portfölj- o. kontorsboks-fabrik m. m. numera ombild. till aktiebolag. Sedan 91 gen.-konsul i Liberia.

EMIL FLENSBURG. Grosshandl. i Malmö 66—11; På sin tid led. af stadsfullmäktige o. drätselkamm.; led. af Malmö hand.- o. sjöf.-nämnd, 81—05, ordf. 01—05; led. af styr. i börsfören. 80—07, sen. af dess ordf., led. af styr. i Navig.-skolan, Sparbanken Bikupan. Led. af styr. i Skån. int. a.-b. 85—05. F. d. preuss. konsul o. nederl. v. konsul.

JOHAN ADOLF HAHN. Sedan 06 inneh. af firman J. F. HOLZ i Stockholm. led. af Mannf.-handl.-fören. styr.

THURE CEDERSTRÖM. U-löjtn. v. Liög. t. h. 68, afsk. ur krigstj. 71. Stud. målning i Paris, Düsseldorf o. Weimar samt bosatte sig såsom genremålare. Hans talor m. motiv ur munklivet äro synnerligen bekanta och högt skattade. Led. af Sv. konstnärifören., led. af Franska konstakad.

HJALMAR NORRSTRÖM. Elev. v. Fria konstakad. 69, stud. i Paris o. Italien. Ståletsare, bildhuggare, konstind. mönsteritare.

OSCAR HÖGGERG. Kamrer v. Ultuna landtbl. inst. 72—81, syssloman v. Vadstena hosp. 81—11. Mångårig led. af Vadstena stadsfullm., af styr. i sparbanken, Östergöt. ensk. banks aid.-kontor m. m.

KARL TINGSTEN. Stud.-ex. 83, genomg. Tekn. högskolans aid. f. väg- o. vatt.-byggn.-konst 88. Ing. v. Värtagasverkets nybyggn. 89—94, förestånd. i Stockh. renhålln.-verks aid. v. Löfsta 94—04, direktör f. Stockh. renhålln.-verk sedan sistn. år. Styr.-led. o. ordf. i Civ. V.- o. V.-byggn.-klubben.

THEODOR NEIJBER †. Stud. ex. 37, kansli- o. hoifr. ex.; kansl. i civilstat pens. intr. 48, kassör derst. 65, protokollsekr. i sjöförsv. dep. 63, exped. sekr. i K. Mts kansli 76, kanslisekr. 78—84. Sedan 54 led. af Sv. bibelsällskapets kommitté.

HENNING KOLMODIN †. Stud. ex. 61, hoifr. ex. 64, e. o. not. i Svea hoifr. s. å., sekr. i Gen. poststyr. 80, byråchef (trafikbyrå) 86—09.

ADOLF VON ENGESTRÖM †. Stud. ex. 67, fil. dr. 77, teol. dr. 97. Prestv. 80, lektor i Halmstad 77, i Linköping 84 o. derjämte kyrkoherde i Landervd. Domprost i Kalmar o. kyrkoh. i Kalmar stads- o. landsförs. sedan 08.

CARL TAMM †. Stud.-ex. 69, afg.-ex. fr. Ultuna landtbl.-inst. 74. Kassadiv. v. Prins Carls uppfostr. intr. sedan 93 o. i Fören. f. välgörenhetens ordn. s. å.; led. af direktionen i Blindinst. 02, kassadiv. i Drott. skidsl.-hem. 94, led. af Stockholms fattigv.-nämnd 02—05, led. af styr. i 1:a döfstundistr. 05—08, v. ordf. i Stocksunds fattigv.-styr. Led. af styr. i Stockholms handelsbank 88—91.

NIKLAS BIESÉRT †. Blef. efter avslutade elementarstudier samt derpå följande anställning som bruksbokhållare, förvaltare v. Gustafs bruk 61, Övertog brukets ledning som disponent 72 och blef dess egare 80, hvarjente haa 85 inköpte Lennartsfors bruk. Kommunalordförande, lands- tingsman. Led. af Riksd. A. K. 73—81, af F. K. 83—91, led. af Bevil- lingsk. 76—79, af Bankotsk. 80, 81 o. 87 äfvensom suppl. i tullmäktige i Riksgäldskontoret 79—87.

GUSTAF GREVILLI †. Genomg. Chalmerska slöjdskolan i Göteborg 60—62, förvalt. v. Hellekis egendom, disponent i Katrinefors pappersbruk 81, initiativtagare till a.-b. Tidans fabrikation af Unica-papper, liksom till kraftaktiebolaget Gullspång-Munkfors. Under en lång följd af år ordförande i Svenska pappersbruksföreningen. V. ordf. i styr. i betryggande af sjöfarten i Väner; styr.-led. i Mariestad—Mohloms jernv. o. i Skarab. län's ränteanst. Landstingsman, ordf. i Mariestads stadsfullmäktige.

ROBERT WESTMAN †. Stud. ex. 61, kam. ex. 62, e. o. kansl. i gen. poststyr. 63, kanslist 70—74; e. o. not. v. stat. jernv. 63, kammarför- vandt 74, uppborrdkassör 74—98, distr. kassör 98—06. Fullmäktig i stat. jernv. pens. intr. 80—92, 96—1900. Led. af kyrkoråd.

KARL AUGUST CARLSSON †. Dref. en betydande läderaffär i förening med skofabrik. Mångårig led. af Örebro stadsfullmäktige; led. af styrelserna i Örebro handelsbank, Hernösands ensk. banks aid.-kontor, Örebro sparbank o. Ränte- o. kap.-försäkr.-anst.

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

Skrif aldrig och fråga först — tid går därvid för-
lorad — utan insänd hvad Ni tror lämpar sig för
tidningen, vare sig berättelser, uppsatser eller
goda fotografier af tilldragelser för dagen. :: ::

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påfölja.

INNEHÅLL

Direktör Sven Falme (biografi och helsidesporträtt). — Konung Gustaf förrättar inspektion af trupper på Gärdet. — Prins Gustaf Adolf. — Italienska kungabesöket i Stockholm. — Riksdagsmän-
nens studieresa. — Friuftsteatern i Säterdalen. — Från idrotts-
världen. — Brindejones europeiska rundflygning afslutad —
Henri Rockefeller †. — Veckans porträttgalleri. — "Hans sista
hund", berättelse af Signe Lagerlöw.